Tylko do użytku służbowego.

DODATEK
do Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok IV. | Warszawa, dnia 20 czerwca 1931 r. | Nr. 9.

TREŚĆ:

Komunikacja wewnętrzna towarowa.

Poz. 27. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/4/P/7419/31 z dnia 12 czerwca 1931 r. o ścisłem przestrzeganiu przepisów o przewozie żywych zwierząt.

Nadmierne ładowanie zwierząt do wagonów, powodując dręczenie zwierząt a niekiedy nawet ich śmierć w czasie przewozu, wywołały zarzuty i zażalenia ze strony Polskiej Ligi Przyjaciół Zwierząt, Międzynarodowej Ligi do zwalczania eksportu koni rzeźnych, oraz skargi państw obcych przy interwencji Ministerstwa Spraw Zagranicznych i wrogie wystąpienia prasy zagranicznej a w szczególności czeskosłowackiej, austrjackiej i niemieckiej.

Biorąc powyższe pod uwagę, przypomina się niniejszem postanowienia załącznika C do T. T. Cz. I A, i zaznacza, że w razie nieprzestrzegania tych przepisów winni uchybień pracownicy kolejowi, poza odpowiedzialnością administracyjną i dyscyplinarną, będą pociągnięci również do odpowiedzialności karnej w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22/XII 1928 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. R. P. Nr. 36 z dn. 1928 poz. 332), którego artykuł 4 przewiduje stosowanie rygorów karnych tak do nadawcy, kupca lub przedsiębiorcy, jak i do osób z których polecenia lub zezwolenia załadowano zwierzęta w nieodpowiedni sposób, lub też które do tego dopuściły.

Przy ujawnieniu na stacji nadania, że załadowanie zwierząt sprzeciwia się przepisom § 2 załącznika C do R. P. T. (zwierzęta stłoczone, przyciśnięte do ścian wagonu lub w takiej ilości, że człowiek nie może się przesunąć między załadowanemi zwierzętami), jak również w razie stwierdzenia ilości, niezgodnej z ilością podaną w świadectwie zdrowia i świadectwie pochodzenia, należy odmówić przyjęcia do przewozu takiej przesyłki do czasu usunięcia przez nadawcę tej niewłaściwości.

Również należy odmówić przyjęcia do przewozu zwierząt z powrozami na nogach i pętami, powodującemi bolesne okaleczenia kończyn.

Gdyby przy ładowaniu zwierząt wynikła różnica zdań między przedstawicielem kolei a lekarzem weterynaryjnym co do sposobu ładowania i ilości załadowanych zwierząt, wówczas należy sporządzić protokół i zaznaczyć w nim różnicę poglądów obu przedstawicieli z powołaniem się na właściwe przepisy. Dla danego jednak wypadku rozstrzygającą jest opinja lekarzy weterynaryjnych. Stacje przejściowe i kontrolne w razie ujawnienia w wagonie nadmiernej ilości zwierząt, mogącej wpłynąć ujemnie na ich stan zdrowotny, powinny na żądanie lekarza weterynaryjnego wyładować nadliczbowe sztuki, sporządzić o tem protokół i przesłać go do przełożonej D. O. K. P.

celem pociągnięcia do odpowiedzialności winnych pracowników, lub też przesłania w tymże celu odpisu protokółu do właściwej D. O. K. P. Protokuły o ujawnieniu nadmiernego załadowania wagonów powinny być sporządzone w miarę możności przy udziale organów policji państwowej.

Stacje graniczne powinny zwrócić szczególną uwagę na sposób załadowania i stan zwierząt w wagonie i w razie stwierdzenia uchybień postąpić w sposób jak wyżej.

Niezależnie od komunikowania sobie zauważonych uchybień pod względem nadmiernego ładowania zwierząt, D. O. K. P. będą przedstawiać Ministerstwu Komunikacji sprawozdania o wszystkich wypadkach nieprzestrzegania przez stacje przepisów przy przewozie zwierząt, wymieniając przytem, jak ukarano winnych i załączając wykaz stacyj, które nie zastosowały się do przepisów.

Nr. III/4 P. 7419/31.

Komunikacja zagraniczna towarowa.

Poz. 28. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. III/3/Ws/7140/31 z dnia 12 czerwca 1931 r. w sprawie nieprawidłowości popełnianych przez stacje kolei polskich wbrew odnośnym przepisom polsko-sowieckiej komunikacji towarowej przy sporządzaniu dowodów przewozowych i obliczaniu przewoźnego w tej komunikacji.

Z otrzymanych przez Ministerstwo Komunikacji reklamacyj i zażaleń, tak ze strony interesantów, jak i ze strony Komisarjatu Ludowego Dróg i Komunikacji w Moskwie, popartych rzeczowemi dowodami, wynika, że polskie stacje kolejowe zdawczo-odbiorcze, jak również stacje nadania i przeznaczenia, mimo wyraźnych postanowień zawartych w odnośnych paragrafach przepisów służbowych, popełniają niejednokrotnie nieprawidłowości w sporządzaniu dowodów przewozowych i obliczaniu przewoźnego, w szczególności:

1) w cedułach przewozowych nie są zamieszczane Nr.Nr. listów przewozowych (patrz § 10, p. 3 Przepisów służbowych);

2) należności frankowane za przestrzeń kolei polskich wykazywane są w rubryce „nadawca opłaca" w polskiej walucie bez zamiany na dolary (patrz p. B 5, § 14 oraz p. B 5, § 16 przepisów służbowych);

3) należności kolei polskich, przekazywane na odbiorców nie są przeliczane na dolary (patrz p. B 6, § 14 i p. B 6 § 15 przepisów służbowych);

4) w cedułach przewozowych zdarza się brak wskazania rodzaju franktury (patrz § 13 przepisów służbowych);

5) tłumaczenie dowodów przewozowych (listów przewozowych i cedul) bywa niekompletne niedokładne lub niepełne, w szczególności o ile chodzi o szczegółowe tłumaczenie oznaczenia towaru i oświadczeń nadawcy, dotyczących frankowania przesyłek (patrz § 4 przepisów służbowych);

6) stacje przeznaczenia P. K. P., nie bacząc na oświadczenie nadawcy w liście przewozowym o frankowaniu przesyłek, obliczają i pobierają od odbiorców opłaty przewozowe, które w myśl oświadczenia nadawcy zostały przezeń opłacone na stacji nadania (patrz p. B 7, § 14 i p. B 7 § 15 przepisów służbowych).

W szczególności chodzi tu o wypadki, gdy przewoźne za przesyłki opłacone jest przez nadawcę rosyjskiego z rachunku bieżącego Z. S. R. R. (Gosbanka) patrz § 17 przepisów służbowych).

Ze względu na wyżej przytoczone powtarzające się usterki, Ministerstwo Komunikacji poleca wydanie odpowiednich zarządzeń celem ich usunięcia, pouczenie personelu stacyjnego za pośrednictwem organów kontrolnych i częstą kontrolę ścisłego przestrzegania odnośnych przepisów służbowych. Pracownicy, niestosujący się do niniejszego zarządzenia, winni być bezwarunkowo pociągnięci do odpowiedzialności.

Nr. III/3/Ws. 7140/31.

Drukarnia Państwowa. Nr. 56181. 18.VI.31. 5.500.